

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 ft. — kr.
Félévre 5
Negyedévre 2
Egy órára 1
Egyszeri száma 4 kr.

Felolvasó szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond**.
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

10 soros kisbetűs sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s több sorosak alkut szerinti jutányos áron vételnek fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatásért 30 kr.

Kiegyezési tárgyalások.

Debreczen február 4.

(R A) Folytak a kiegyezési tárgyalások, ezt írják a könyvatosok, midőn tudatják, hogy Badeni gróf osztrák miniszterelnök, Bilinsky, Glanz és Ledebur minisztereivel Budapestre érkezett. Velük jött a minden lében kanálkodó Goluchowszky Agenor közös külügyminiszter is.

És ebből csakugyan nyilvánvaló, hogy a kiegyezési tárgyalásokat Budapesten folytatják, illetőleg lumpolnak tovább s folytatják a Bécsben félbehagyott ebédeket.

Tegnap Bánffy, ma Dániel, holnap pedig Lukács miniszterek vendégei az osztrák kollégák. Az ebédeken természetesen csak inter poculus tárgyalhatnak, ha ugyan a mámoros fejek gondolkoznak is tudnak.

Eddig állítólag a kvóta felemel sém kívül már minden tekintetben megállapodásra jutottak. Nagyon természetes, hogy eme megállapodások Magyarország hátrányára vannak.

De hát törődnek-e ezek az urak az országgal? Kisebbség gondoljuk annál ugyancsak.

Mit törődnek ők a kereskedelmi és iparkamarák, a törvényhatóságok, az ipartársulatok felirataival, melyek a jövőtől a kormány bűnös gondatlanságától félve, erőlyes hangon követelik az önálló vámterületet s a gazdasági életünkre vonatkozó mindazon jogos kívánalmaink teljesítését.

Nem sokára a kereskedelmi tárca részletes költségvetésébe fog a képviselőház.

A viczinális vasutak engedélyezéseivel történt visszaélések toglalkoztatják az egész országot és természetesen a képviselőházat is.

Nagy hibát követne el azonban az ellenzék, ha teljes erővel csakis ezen az oldalon támadna, s a többi, ennél sokkal fontosabb ügyeket elmellőzné.

A bodvavölgyi vasút piszkos ügyének nem szabad lefoglalni teljesen a támadó erőket, nehogy a kormány könnyűszerrel kisikolhassék az ellenzék kezéből.

A Miklós-ügy szennyos hullámain keresztül evickélhetne a kormány Csáky Albin javaslatával, ha ahhoz a módosításokat is eltogadja. Ezzel azonban elterelné a figyelmet a vámszerződés, a gazdasági kiegyezés megújításáról.

Pedig most már nyilvánvaló: a kormány szándéka nem más, mint félrevezetni az ellenzékét.

Miklós Gyulát odadobták martaléknak, odaállították a közvélemény ítélő-

széke elé, hivatalból megindították ellene a bűnvádi eljárást, pedig ők régen tudták, hogy micsoda maniólációkat viszhöz véghez Miskolczon a borsodi kényur.

Ismerték bűnös üzemeit, tudták, hogy visszaélt állásával, de, amíg nyilvánosság elé nem került az ügy, addig szemet hunytak, takargatták s ekként a bűnpalástolást követték el.

Most ők is a vádlók közé állanak s ujjal mutogatnak a korrupció áldozataira, maguk pedig mossák kezeiket.

És ezek a korrupció ingoványába süllyedt alakok akarják az ország sorsát tíz esztendőre elhatározni s ezek merik a lumpolásokat, a dözsöléseket egész sorozatát kiegyezési tárgyalásoknak nevezni?

Es ezen kiegyezési tárgyalások eredményét akarják, merik a képviselőház elé vinni? S a mi fő, az ilyenképpen meghatározott kiegyezést el is szándékoznak fogadtatni a képviselőházzal, sőt rá akarják erőszakolni a nemzetre is annak minden tiltakozása dacára.

Ezt nem tűrheti tovább a nemzet, ez nem egyezik meg jellemével, mely mindig az egyenes utat kereste, ha érvényre akarta emelni elhatározását.

Most sem fog letérni a megkezdett útról, hanem tovább fog haladni, még akkor is, ha nem cselszövénnyekkel, hanem ágyúkkal akarnák eltéríteni.

A kormány nem fogja megtéveszteni a nemzet közvéleményét.

Miklós Gyulát hiába áldoznák fel azon célból, csak hogy a figyelmet a fontosabból eltereljék.

Ez a kormány egész bűnhalmazt rejteget s most úgy akar segíteni, hogy az apróbb bűnöst szigorúan bünteti, míg a nagyobb bűnét elpalástolja.

Hiába is titkolják a könyvatosok, hogy a kiegyezési tárgyalások mennyire előrehaladtak már s hogy a kormány mennyi előnyt biztosított az országnak mi nem tudunk már hinni, de nem is akarunk.

Hát csak bankettezzenek a miniszter urak, hát csak dözsöljenek továbbra is, hiszen annál egyebet úgy sem tudnak.

A további hazudozást pedig a könyvatosoknak hagyjuk, hiszen az a kényerük. Mi a magunk részéről el vagyunk száva minden eshetőségre s nem adjuk fel gyáván a harczot s nem hagyjuk el azt a zászlót, melyen a gazdasági és politikai függetlenség magas szavai vannak felírva, s melyet az új ezredév, az új élet szelője lobogtat.

Ébredni kell már elvégre is a nemzetnek, ha azt nem akarja, hogy örökös legyen a tetszhalál.

Lásd is, a ki felébressze!

Miklós Gyula ügye. A kormánypárt bizonyos körökben, mint értesülünk, mozgalom indult meg, melynek célja Miklós Gyula, volt borsodi főispánt rehabilitálni. A modus providendi az volna, hogy becsületbírószág állítatnék össze, mely átvizsgálván az iratokat s kihallgatván az ügy részeseit: az ügy felől a becsület szempontjából ítéletet mondana. Keglevich István gr. ez ügyben tegnap már kereste s volt Dániel Ernő ker. minisztert, a ki azonban őt nem fogadhatta. A grófnak tehát be kellett érnie azzal, hogy a minisztert a szóban levő szárad król levelel értesítse.

KÜLFÖLD.

Borist megis keresztelik. Stoilov miniszterelnök a fejedelmiel történt kihallgatás után a nemzeti párt körben kijelentette, hogy a váltás el van intézve és hogy a fejedelem megadta beleegyezését Boris hercegnek az orthodox vallásra való áttérésére. Az erre való próklamáció ma jelenik meg. Boris herceget vasárnap keresztelik meg. Szófiába nagy az öröm; a bolgár nép nagy ovációkat rendez fejedelmének.

Meghíusult törekvések. A római pápa minden képpen szeretné volna egyesíteni a keleti egyházat a rómaiával, természetesen az ő fennhatósága alatt. Ezen kísérletei azonban hajótörést szenvedtek, mivel a konstantinápolyi görög synodus köriratban ellent mondott a pápa azon bullájának, hogy az orthodox egyház római fennhatóság alá kerüljön. Baneti, iteni pápai követ ezen köríratra egy görög nyelven írt röpiratban válaszolt. Válasza azonban nem batotta meg a synodust, mely most még határozottabban ragaszkodik külön állásához.

Uj pártalakulások Szerbiában. A radikális pártnak azon elhatározása, hogy újból lép a politikai kezdőterre, számos hírnek és kombinációnak szolgál máris alapjául. Általában hiszik, hogy a haladóparti uralomnak vége van és hogy egy radikális párti miniszteriumot fog a király kinevezni. Garasanin vonakodik Belgrádba visszatérni; Milán király, kihez Garasanin közbenjárásért fordult a jelenlegi kormányzat érdekében, minden beavatkozást megtagadott.

Megczafolt barátság. Azon nagy láрма melyet a belgrádi lapok Pavlovics tábornok kiküldése alkalmából csaptak, semmiképp sem felel meg a tényleges eredménynek. Ezen kiküldetés eredménye ugyanis oly kisszerű volt, hogy az jó formán szót sem érdemel. Nikita fejedelem nagyhangzú szavakban adott ugyan örömeinek kifejezést a Szent-Száva-rendjel adományozásáért és Sándor király barátságos hajlamai felett, de hogy miképp velededik az Obrenovics dinasztia felett, az nyit titok, mert ő e tekintetben érzelmeit nem titkolja és azoknak eddig nyíltan és leplezetlenül adott kifejezést.

Olaszország háboruja. A lapok massauhi távirati megrázó részleteket közölnek Makalla hősiességéről. Mikor a makallei helyőrség az erődítményt elhagyta, a vízkészlet teljesen elfogyott és a dögletes szag, melyek a vár körül napok óta heverő, feloszlásnak induló holttestek terjesztettek, ugyszólván lehetlenné tette a lélekzést. Az ellenség néhány sebesült kegyetlen módon megcsontkította.

Öngyilkos főigazgató.

(Saját tudósítónktól.)

Debreczen, február 4.

Tegnap az esti órákban kínos feltűnést keltő öngyilkosság híre futotta be a várost. — Eleinte csak suttogták, később azonban, midőn a hír megerősítést nyert, az általános megdöbbenést a sajnálkozás váltotta fel.

Egy ember nyult a revolver után, hogy, miután elítélte önmagát a halálra, végrehajtsa magán az ítéletet, melylyel talán nem is önmagát sújtotta.

Keressük az okot, de mindhiába, e rejtély megfejthetetlen, pedig a sejtés olyan kínos.

Ember, gyöngé ember volt, s talán hibás, talán túlérzékeny, ki tudná megmondani? — s nem látott más utat maga előtt, mint menedéket a halálban keresni.

És az az ostoba ólomdarab odafuródott a szívébe, s megölte a még tetterős férfit.

Előzmények.

Még a mult év elején országszerte nagy feltűnést keltett a Békéssy Gyula, debreczeni tankerületi főigazgató ellen megindított vizsgálata. Békéssyt akkor azzal vádolták, hogy Némethy Károly nevű szolgájától, ki az Emke debreczeni főköjének eljárója volt, az Emke beszédett penzeit kölcsön vette, s még akkor sem fizette meg, mikor Némethynek az Emke pénzével be kellett volna már számolnia.

E miatt a szolgáló öngyilkossá lett. Hátrahagyott följegyzéseivel azonban eme súlyos váddal terhelt Békéssy Gyula főigazgatót, ki ellen a kir. ügyészség hivatalból indította meg a sikkasztás büntetvényben való részesség alapján a vádat.

A debreczeni kir. törvényszék azonban a kir. ügyészség indítványára, miután büntethető cselekmény megállapítható nem volt, a további vizsgálatot beszüntette.

A beszüntető végzést szombaton hozta meg a debreczeni kir. törvényszék.

A végzésnek utolsó passzusa azonban aképpen szólt, hogy a végzésnek jogerőre való emelkedése után, illetve a folyamatban lévő sajtóperek letárgyalása után az összes iratok felküldendők tájékoztatás céljából a közoktatásügyi miniszterhez.

A „DEBRECZEN” TARCZÁJA.

Dunaparton . . .

[A Kazinczy-pályázaton jutalmazott költemény.]

Dunaparton sűrülombu nyárfa,
Kis gilice párját odavárja,
Odavárja kedves puha fészek,
Csalogató sirva bugó ének. —
Turbikolnak, játszva enyelegnek,
Oly boldogok, oly nagyon szeretnek.

Dunaparton sűrülombu nyárfa,
Molnárlegény párját odavárja,
Odavárja két ölelő karja
Odavárja csókra szomjas ajka;
Ringó habra rábizhatja malmát,
Szerelemre csalogatja rabját.

Reánk borul rengő nyárfa lombja,
Gyere rózsám, borulj a karomba,
A karomba, dobogó szívemre,
Forró csókra, vágyó szerelemre,
Gyere kincsem, kisi barna lánya
Gilicepár majd megtanít rája.

Lehervad a nyárfa sűrű lombja,
Barna kis lány szomorun dalolja,
Gilicepár csábított el engem

A végzésnek eme utolsó pontja végtelenül elkeserítette Békéssyt, s eme elkeseredettség érlelte meg benne lassankint a halál gondolatát.

Aggódó család.

Környezete remegett a családfő életéért, mert sejtették, hogy az erős férfiában megrendült a bizalom, gyengült az akarat. — Féltek, hogy az elkeseredett ember egy őrizetlen pillanatban fegyvert emel önmagára.

Éppen ezért a leggyöngédebb, a legfigyelmesebb bánásmódban részesítették, minden percében szórakoztatták, mulattatták, csak hogy kiverhessék fejéből a baljós gondolatokat.

Lgy látszik, hogy a család eme fáradozása sikerült is, mivel Békéssy családja körében kissé megnyugodott, s együtt kezdett sétálni családjával. — Az utcán azonban mintha megváltozott volna, olyan komor, olyan mogorva lett, mint ezelőtt volt.

Jó kedve csak néha-néha csillant fel, s ilyenkor már-már azt hitték, hogy letett sötét gondolatairól, s életkedve visszatért.

Mindez azonban csak látszólagos volt, mert a szerencsétlen férfi szívében ekkor már megerősödött a halál gondolata, öngyilkossági szándékát is régen elhatározta, csak az alkalomra várt, hogy végrehajthassa.

Az utolsó délután.

Tegnap délelőtt még künn sétált az utcán, s e közben sok ismerőssel találkozott, kiket derűlten üdvözölt.

Delben, mint rendesen, haza ment, s a családja körében költötte el az ebédet. — Ekkor még semmi izgatottság sem volt rajta észlelhető.

Családja körében maradt ezután is, majd egy négy órát hivatalos ügyben való elutazásról is tett említést, s néhány pillanatra, mint mondotta, lemegy és felhívja a pinczéből, hol a konyha is volt, a cselédleányt.

Le is ment a pinczébe, s valami ürügygel felküldötte a leányt, ki mit sem sejtve felment.

Távolmaradása azonban rettenetes gyánut ébresztett, s neje rosztat sejtve a pinczébe sietett, melynek ajtaja azonban zárva volt.

Lövés a pinczében.

Békéssy Gyula, midőn a cselédet elküldötte, belülről magára zárta a pinczének külső ajtaját.

A pincze tulajdonképpen konyha és cselédlakás. Közepén a konyha két oldalt cseléd-szobákkal.

Mikor a külső ajtót magára zárta, a baloldalt nyíló cseléd-szobába ment, s itt valószínűleg az ajtóhoz támaszkodva lötte meg magát az öt milliméter kaliberű revolverrel.

A lövés zaja nem hallatszott, oly erősen szívéhez szorította a revolver csövét.

A lövés után a földre zuhant, s néhány percze elveszítette eszméletét.

Neje izgatottan várta ezalatt majd rosztat sejtve kérdezte a cselédeket, hogy merre látták menni a férjét. A cselédség azzal felelt, hogy néhány percze előtt ment le a pinczébe. Neje gyorsan utána sietett s miután az ajtó zárva volt, azonnal sejtette a szerencsétlenséget.

Szívszaggató hangon szólította férjét, de választ nem kapott.

A cselédség erre fejszéssel lefeszítette a zárt, s az ajtót betörte.

Iszonyatos kép tárul eléjük.

Halálsápadt, színtelen ajkakkal feküdt a földön Békéssy, mellette pedig a revolver hevert.

A cselédek azonnal orvosért futottak, s nemsokára visszatértek dr. Tüdös Kálmán, ki, midőn a kapun befordult, Békéssy Gyula a saját erejéből, halálsápadtan támogett fel a pinczéből.

Még volt annyi ereje, hogy a huszonöt lépcsőn felmenjen szobájába. Ez alatt azonban egy szót sem szólt, csak mereven tekintett nejére és az orvosra, ki karonfogta.

Végso perczei.

Annyi ereje volt még, mikor a szobába felment, hogy neje és az orvos minden tiltakozása daczára kétszer lassan végig sétált szobájában. De tovább már nem bírta és minden erőlködése daczára ruhaszól lehányatott az ágyba. Dr. Tüdös Kálmán orvos és az inasa azonnal levették róla.

Az orvos erős kötésekkel rögtön elállította a vérömlést és hozzáfogott a gyógykivételéhez. Ekkor már Békéssy eszméletére tért.

Boldogtalan gerle miatt lettem:
Megtanított, tudok is szeretni,
Nem tanított, nem tudok feledni.

Fel Boldizsár.

Ahogy a mama.

Irtá: Vértessy Gyula.

— Mit gondol mama, miért nem jön még Pali?

— No bizony — mintha minden nap el kellene neki jönni!

— Hát talán nem kell? Talán mama azt hiszi, hogy a kit az ember szeret, anélkül meg tud lenni csak egy napig is?

— Azt hiszem kedves gyermekem — mondja az öreg asszony komolyan, hogy tulajdonképpen ez a ti szerelmeitek nem is jár helyes uton és hogy sokkal okosabb dolog lenne, ha ti számolnátok praktikusán gondolkozni.

— Hogy érti ezt mama?

— Ugy, hogy ennek a ti egész szerelmi dolgotoknak semmi értelme sincs.

— Hogy mondja anyám? Semmi értelme sincs?

— Igen, semmi értelme sincs. Lehet, hogy talán nagyon ridegen fognak hangzani a szavak, amelyeket most mondok, de el kell őket mondanom, Lásd, már rég akartam veled erről a dolog-

ról komolyan beszélni, de mindig sajnálalak s gyenge voltam hozzá, hogy fel tudjalak ébreszteni téged a te szép álmódzásaidból. — Ugy voltam veled, mint mikor kis leányka korodban betegnek feküdtél. Orvosságot kellett volna neked beadnom s te aludtal; sajnálalak felköltöni — pedig a vége mégis csak az lett, hogy fel kellett költöni, Talán most is jobb, ha előbb beszéllek veled. Talán még van idő, hogy meggátoljalak, egy reád nézve végtelen viszony végleges működésében. Mindent kérlek, ami szent előtted, ne légy a Pali felesége. Talán még nem is vagytok annyira, hogy szakítani ne lehetne! Elvégre lehet, hogy ti magatok is tévedtetek ebben a szerelemben. Hátha csak olyan gyermekes ábránd volt, amelyet a meg szokás, a folytonos együttlével növelt szerelemmé. A játszópajtásoknak nem muszáj férjje és feleségé lenni!

De anyám, mi lett téged, hogy ilyen dolgokat beszélsz össze-vissza? — kérdezte a leány ijedten.

— Semmi gyermekem! Csak egy kissé megkéstem azzal, amit régebben el kellett volna mondanom neked. De talán még most sem késő! Lásd én ezt a ti szerelmeitek, az igazat megvallva, nem is vettem komolyan. — Azt hittem, hogy ti inkább csak gyermekkori pajtások vagytok, mint szerelemesek; Pali nem vettem komolyan, aminthogy az ember bá-

A fájdalmas műtét alatt még föl sem kiáltott. Neje és gyermekei zokogtak lassan ágya körül. Szavát nem lehetett hallani a haladoklónak, csak nejenek beszélt valamit, de oly halk suttogással, hogy ő sem érthette meg.

Ereje oly fogytán volt már ekkor, hogy nagy erőfeszítéssel felakart ülni ágyában, de rögtön vissza hanyatlott. Sokat zaklatott lelkét egy utolsó nehéz sóhajtásban lehelte ki. — Azonnal megérkezett a halottkém is, dr. Kénéz y Gyula, kinek rendelete folytán koporsóba helyezték az elhunytat.

Rendőség a halottas háznál.

A rendőség a megtörtént szerencsétlenségről csak a ma reggeli órákban nyert erőt. Az öngyilkosság utáni nagy zavarban senkinek sem jutott eszébe, hogy a rendőrséget is értesítene a gyászesetről.

A halottkém ma reggel tette meg jelentését, a melynek alapján egy rendőrbiztos rögtön a helyszínére ment, hogy a halálesetről pontos jökönyvet vegyen fel. Legelőször a cselédeket hallgatták ki, azután pedig az elhunyt nejét és gyermekeit.

A cselédek vallomása.

Két hónapja jött szolgálata a főigazgatóhoz Szabó Mari cselédleány. A főigazgatót mindig buskomornak látta és azt gondolta, hogy valami belső baja lehet. Tegnap reggel kedvetlen ment el hazulról, de az ebédhez még komorabban jött haza. Ebéd után tartóztatta neje, hogy maradjon odahaza, de elakart menni és vette kabátját, kalapját, nejét megcsókolta és eltávozott hazulról. De egy óra múlva ismét visszatért, eszengett az inasnak, Józsinak és felbírta őt is. Ekkor lejött a pinceszébe, a pince lépcsőjén találkozott a nagyságos urral és látta, hogy nagyon szomorú.

Kérdezte tőle, hogy nem parancsol-e valamit, de erre azt felelte, nem kell neki semmi, csak menjek fel, mert a nagysága hivat. Én fel mentem a nagyságos ur pedig bement a konyhába és hallottam azt, a mint a kulcsot ráfordította a zárral. Én rögtön felszaladtam a főigazgató ur feleségéhez a kinek elmondtam ezt. A nagysága leszaladt a pinceszébe én utána mentem és kiabáltunk a nagyságos urnak, hogy nyissa ki az ajtót. De akkor már lejött a konyhába a fiatal ur is (Békésynek a fia) és egy fajszevel beütötte az ajtót

Láttuk hogy az ur a cselédszobában a diványon fekszik. A fiatal ur az inast rögtön az orvoshoz küldte, ki pár perc alatt megérkezett. Azután a nagyságos ur a maga erejéből felment a szobába, ott bekötözték a sebet és ágyba fektették.

Az inas Horvát József már régebben szolgált Békésy Gyulánál, a tett elkövetésének részleteit éppen így adja elő. Mióta Békésyt ismeri, mindig olyan szomorúnak látta.

Felmentés és ítélet.

Az eset óriási megdöbbenést keltett az egész városban; senki sem akarta hinni, hogy a főigazgató saját kezével vetett véget életének.

Annál különösebben hangzott a hír mert éppen tegnap ejtette el ellene, bizonyítékok hiánya miatt, a sikkasztásbani részeség büntettségét a királyi ügyészség.

A vád alól való felmentés a következőképpen lett megokadatulva:

Kétségtelen, hogy Békésy Gyula mindenestre elannyira eladósodott, nyomorúságos anyagi helyzetben volt, amelyel szemben éppen nincs kizárva a lehetősége annak, hogy saját bizalmas szolgájától is kölcsön kért, hogy így a három (5. 29. és 42. szám alatt) vallomásából következtethetők az elsikkasztott pénzek miatt feljelentés és elfogatással fenyegetett és az étellel leszámolt Némethy Károly utolsó feljegyzésében foglaltak valótlanságot éppen nem tartalmaznak. Ily körülmények között nem tekinthető a nyomozat adataival megegyezőnek azon körülmény, hogy Békésy Gyula pillanatnyi pénzszorongásában saját bizalmas szolgájától kért kölcsönt és pedig egyenesen azon névjegyekre és kötelezvényekre, amelyek Némethy Károly birtokában annak halálakor megtaláltak. A bűnpör összes iratait és bűnjelét fölterjesztik a kultuszminiszteriumhoz.

A család a gyász első perczeiben, annyira le volt sújtva, hogy még a keves számú rokonnak sem tudtak hirt adni a szerencsétlenségről. Azért a haláleset még tegnap kiszivárgott és a nagyszámú ismerősök és barátok még az esti órákban felkeresték az özvegyet, hogy részvétükkel enyhítsenek bánatán.

Sürgönyileg hívott fia is haza érkezett az éjjeli vonattal.

A temetés valószínűleg szerdán lesz a család mester-utcai lakásáról.

Vidék.

— Derecskei élet. —

Mozgalmas élet van Derecskén. Tényleg színészek is vannak, akik jól játszanak, de vannak a mindennapi élet színpadán játszó színészek, akik — lehet, hogy csak egy ideig, még jobban játszó szerepeiket. Mutatnak a könnyen hívó embereknek olyan érzelmeket, melyekről el lehet mondani: nem mind arany ami fénylik.

Vasárnap f. hó 2-án, délután a polgári körben alakuló-tisztújító közgyűlés volt. Ennek a körnek 20 esztendőn keresztül Bíró Antal, ev. lelkész volt az elnöke, aki most, — egyesek részéről, tromfolási bosszu érzetből történt, tehát nem korrekt eljárás miatt — az elnökségre nem reflektált. Pedig hát ő volt az, — aki ezt a kört biztos alapra helyezte a kinek eddigi vezetése alatt mindenek rendben folytak; mindezek elismerésül a szinte fanatizált emberek is egyhangulag elfogadták az újonnan választott elnöknek azon idítványát, hogy a volt elnöknek az egyet körül szerzett érdemei jegyzőkönyvben megörökítsenek. Rá szolgált, megérdemelte, megillette.

A gyűlés további folyamáról szólva, el lehet mondani, hogy az egyes emberek valóban exaltálva voltak. Egy kör tag, aki pedig vezetésre volna hivatva, midőn meglátta, hogy a kör ügyei iránt való érdeklődésből, uri emberek is részt vettek a közgyűlésen, mintegy önfelelten így kiáltott: nem kell ide okos ember. Ugyan, ugyan mondhat-e ilyet ami meg lehetően nyugodt kedélyű, rendes mérsékletű népünk közül valaki, ha az, — közönségesen fejezve ki magunkat, beugratva nincsen. — Oh nem engedné magát a qualifiait emberekkel szemtől-szembe annyira elragadtatni. — Nos tehát megejtett a választás. Minden tisztviselő, mint a választmány minden egyes tagja is, egyhangulag választott meg. — Elnökök: Zakány Lajos, alelnökök: Uray Gyula, jegyző: Bernre Péter, ügyészség: Szép Sámuel, könyvtárnokká: Szabó József, Horváth István, pénztárnokká: Kis József, házaaggyá: Gulyás Károly, választmányi tagokká: Dr. Szabó József, Tóth Lajos, stb.

Most következett aztán egy alelnöki program fele beszéd, a mely lehetett szép és lelkesen előadva, de a hatás vadászat mellett még arra is való volt, hogy a különben most is eléggé izgult kedélyeket még ingerültebbekké

josan veheti azt komolyan, akit fattyugyerek kora óta ismer, akit a terdén ringatott s akinek a vasorrú babáról mesélgetett hos-zútléti estéken a bubos mellett. Emlekezel-e meg a bubora kis leányom? Ott volt az iroda melletti szobában. Az apád, mikor estenként elvégezte a dolgát, mindig oda jött be pipázni. Pali is mindig ilyenkor semfordált át a szomszédból. Nagyon szerette a füstöt nézni, meg a meséket hallgatni, de legfőképen veled játszani. A játék végén persze mindig összevesztetek. S mikor a tiszteletes átjött apáért, majd minden este kijelentette Pali:

— Neni, holnap nem jövök át! A Marcsa mindig szekiroz!

— Édes gyermekeim, bár most is csak szekiroznátok egymást. De a multkor láttam valamit. Elárultatok magatokat. Mikor beléptem Pali akkor fjtette le a karját a derekadról, és mindaketten pirosak voltatok, a fehér arcocskádokon szinte megtudtam volna mutatni a csokja helyét is, mert ott még pirosabb folt volt. Csokolóztatok, szeretitek egymást! Ez pedig baj ám gyermekek. Ez már nem játék, nem multság!

— Persze, hogy nem! Hanem igaz, komoly szerelem! Ha nem lehetnének egymáséi, meg tudnánk halni egymásért. Pali feleségül vesz!

— Sejtettem, hogy így áll a dolog. De

lásd, Pali azt már nekem is megmondhatta volna. Illett volna legalább is,

— Addig nem akart szólni, míg ki nem nevezik. Most már biztosra veszi a dolgot, s a mint a kinevezése megjön, megkéri a kezemet a mamától.

— Kinevezése? Hát mi lesz ő most? — Adótiszt mamám! Nyolczzáz forintot kap, meg százhatvan forint lakpénzt, vagy nem tudom én mit.

Szóval, kilencszázhatvan forintot. Egy hónapra 80 forintot. Szép magánoson, ha szolid legény, ki is jöhet belőle. De azt hiszed, hogy ez elég egy családnak?

— Oh mamám, ne gondold ám, hogy ez mindig így fog maradni. Pali folytatni fogja a jogot is. Levizsgazik, doktor lesz, ügyvéd lesz, s olyan karriert csinál magának, amilyet akar. Én pedig mellette leszek, őrzője, buzdítója, hogy kitarison a nagy munkában. Azt hiszem, hogy velem együtt edesebb lesz a küzdése, s biztosabb a célja elérése.

— Persze szép azt így elgondolni gyermekem! De csináltad volna csak úgy végig a nyomorúság iskoláját, mint én, másképp beszélnél. Két koldusból egy pár koldus, két külön nyomorúságból közös nyomorúság, amelybe bele fog veszni a ti egész fiatalságotok, a ti egész szerelmetek. Nem lesz Paliból soha semmi. Legfeljebb tíz év múlva előléptek száz

forinttal; nem fog ő többé tanulni, se vizsgázni. A szegényes háztartás nyomorúsága rá fog ereszkedni az ő lelkére is, meg a te rajongó, politikus szívedre is kiesikém. Olyanok lesztek, mint a lepkek az esőben. Dideregtek, nem tudtok repülni, oda ragadtok a földhöz. A szegénység megöl minden: kitartást, munkakedvet, szerelmet. Ha nem is szóval, — de néma szemrehányással egymást fogjátok okolni az egymás tönkretett életéért. Látod, én is szerettem az apádat, de a nyomorúság, nélkülözés óráiban, hányszor gondoltam szinte gyűlölettel rá. S talán ő is reám. Majdnem úgy voltunk, mint ti. Szép, deli, okos ember volt az apád, mindenki nagy jövőt jósolt neki, ha ott marad a jogi pályán. De nem maradt.

Belém szeretet, elvett, s mivel szegények voltunk mind a ketten, ott kerestél kenyeret, ahol kapott. Segédjegyző lett odahaza! Oh mennyi nyomorúságot éltünk át! Mennyi kínos esztendőt, amely elhervasztotta, azután ifjuságunkat, szerelmünket! Óregek lettünk mind a ketten, mire az apád bejutott jegyzőnek. Akkor legalább azután tisztességesen megélhettünk, de mit ért már az a halálrafaradt embernek, a kit az élet robotja akkorra már önkretett. Mikor meghalt az apád, nem akartam, hogy read is az a sors várjon, ami reám.

(Folyt köv.)

ládját borította gyászba: Özv. Szent-Tornyai Bobory Györgyné született Graefl Gabriella saját, mint gyermekei Margit és György, továbbá számos rokona nevében, mély fájdalommal tudatja méltóságos Szent-Tornyai Bobory György ur nyug. áll. m. kir. honvéd-huszárezredesnek, életének 56-ik és boldog házasságának 23-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogult hült teteme folyó hó 4-én délután 2 óra 30 perczkor fog a róm. kath. anyaszentegyház szertartása szerint, a Péterfia-utca Vecsey-házból örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent-mise folyó hó 10-én fog a helybeli róm. kath. templomban a Mindenhatóknak bemutatni. Debreczen, 1896. február 2-án. A temetést Dankó M. temetkezési intézete rendezi.

*** Német báró Magyarországról.** Wecker-Getter báró, Németország belgrádi követe, a Vilmos császár tiszteletére adott diszebed alkalmával érdekesen nyilatkozott a magyarokról: »Magától é-tetődik — így szöjt a báró — hogy első sorban német vagyok teljes szívvel és lélekkel, de aztán mindjárt magyarországi az én szívem, nemcsak azért, mivel magyar nőt brok nőül, hanem azért, mert lelmem egész őszinte melegevel megszerettem a magyarokat, megszerettem őket szeplőtlen hazafiságukért, megszerettem őket, mert adott szavuk szentírás és szavukra, hűségükre bátrna lehet építeni; megszerettem őket, mert még nem találtam nemzetet, amely annyira tisztelje nagyjait, mint a magyar. Hígyje meg, hogy mindig boldog vagyok, ha Magyarországon tölthetek néhány hetet. És Magyarország, mely már ma is egy dí-zshelyet foglal el a nyugati nemzetek sorában, még codátatosan fog emelkedni és abban a szerencsében fog részesülni, hogy Európa népei nem irigységgel, hanem teljes jó akarat fogják bámulni ezt a saját hamvaiból kikelt nagyserű Phönixet.«

Embrevők szigete. Kevesen tudták Európában, hogy nem messze Kaliforniától, a mexikói öböllel szemközt van egy sziget, amelyen embrevők laknak. Ez a sziget a kaliforniai öbölben levő Isle de Deburon. (Czápasziget.) A sziget benseje még egészen ismeretlen, mert a benszülöttek mindig agyonverték és megették azokat az európaiakat, akik oda-mérészkedtek, hogy felkutassák a rejtélyes tájéket Nemrég történt, hogy a mexikói kormány egy csapatot küldött a szigetre, akik a támadó kannibálok elöl nehezen hozzáférhető hegyszakadékokba menekültek. De egy ember sem maradt életben közülök, a szigetlakók mindnyájukat agyonverték. Mivel azt gyanították, hogy a sziget nagyon gazdag aranyérczekben, mostanában Bradbury ezredes vállalkozott arra, hogy meghódítja ezt a darab földet a civilizációnak. Nagy expedíciót szervez, jól fölfegyverkezett emberekkel, s az a célja, hogy a vad szigetet békés termőfölddé alakítsa. Magával visz mindenféle szerszámokat is amelyek kikötők, vasutak építéséhez, villamos világítás berendezéséhez, iskolák, posták felállításához szükségesek. Ha sikerült a terve, úgy a szigetet önálló köztársasággá alakítja, amelynek elnökévé kiáltja ki magát.

*** Gazdaközönségünk figyelmebe.** A mennyiben a kereskedelemügyi m. kir. miniszter azt a sajnálatos tapasztalást tette, hogy a gazdakörökben a hazai eredetű nagyobb gazdasági gépek, különösen a cséplőgépek és lakomobílok, szemben mily külföldi főleg angol gyártmányokkal, — nem terjednek még oly mérvben, miként azt gazdasági szempontból méltán várni lehetne, — ellenkezőleg azok el-

terjedése tekintetében, daczára szerkezeti szilárdságuknak, elismert használhatóságuknak és a külföldieket mindenben előző, sőt azokat sok tekintetben felülmúló kitűnőségüknek, valamint méltányosan megszabott eladási áraknak sajnos pangás, sőt némi aggályos hátramaradás is észlelhető, folyó hó 13-án 64680 sz. a. kelt leiratával elrendelni méltóztatott, hogy a gazdaközönség figyelmeztessék miszerint gépszükségletüket a hazai gépgyáros cégeknek, illetve a magy. kir. államvasutak gépgyárának szerezzék be annál inkább, mert a külföldi gyári cégek melyek hazánkban fióktelepeket vagy csak műhelyeket létesítettek, műhelyeikben új gépeket nem gyártanak hanem kizárólagosan csak gépjavitással foglalkoznak és így az ezek által eladott gépek hazai eredetűeknek nem is tekinthetők, es ha mégis ilyenek gyanánt ajánlataok, úgy az csak a jogosulatlan verseny következmények a vevőközönség félrevezetése czéljából történik. Debreczen 1896. január hó 26-án. A kereskedelmi és iparkamarából.

*** Elveszett a n.-csapó-utczától a fő piaczig terjedő uton egy kis szürke fekete fejű mopsz kutya.** Nyaklánczán a tulajdonos neve bevésvé látható. A szives megtaláló kérérik a nagy csapó 355 sz. a. átaladui, hol illő jutalomban részesül.

x A filières füzetek megjelent I-ső sorozata kapható Hoffmann és Társa könyvnyomdájában. Csiki: Imakönyvecske 10 kr. Porzolt: Játékkönyvecske 8 kr. Eötvös K. Lajos: Béri Balogh Ádám 4 kr.

Táviratok.

Országgyűlés.

(Távirati tudósításunk)

Budapest február 4.

Elnök: Szilágyi Dezső.
Ülés kezdete délelőtt tíz órakor.
Jegyzők: Illyés Balint, Schober Ernő, Perczel Béni.

A kormány részéről jelen vannak Perczel, és Wlassics miniszterek.

Közegészségügyi tételnél felszólaltak Sporzon Ernő, Váradi Károly.

Perczel Dezső azt feleli, hogy javaslatot fog beadni a gyógytári ügy rendezéséről, de kijelenti, hogy nem fog a szabad versenyen alapulni. Az orvosi kamaráról még ez ideig nem nyilatkozhatott, de tanulmányozza a kérdést.

A tételt a Ház többsége elfogadja.

Szacsavay a csendőrségnek a választási visszaélések ellen való felhasználását kritizálja.

Pázmándy Dénes e vidéki közbiztonságot kifogásolja, példaképpen hozza fel Kolozsvárt, a hol a memorandum-perben a rendőrség fele megszökött. Követeli a rendőrség államosítását.

Holló Lajos beszéde után Ugron Gábor felemlíti, hogy a torontálmegyei Kis-orozi és más községekben kiosztották a néppárt röpiratát, s a csendőrség házról-házra járt, hogy elkobozza. Kovischer főszolgabírónak a jegyzőkhöz küldött bizalmas utasításban a sajtószabadság megsértését látja. Majd a cselekedésre tér át, s a tételt nem fogadja el.

Perczel Dezső tiltakozik azon vád ellen, mintha a csendőrséget törvény ellenesen felhasználta volna. Az illető főszolgabíró ellen fegyelmi vizsgálatot indít. Kijelenti, hogy a kormánynak sohasem volt célja elkobozni a néppárt röpiratát.

Többség ezen tételt is megszavazta.

A további viták folyamán két óra hosszáig Vison t a i Samu Horváth Gyula és Ugron Gábor beszéltek.

Pulszky a sikkasztó.

Budapest, febr. 4. (A »Debreczen eredeti távirata.) A Pulszky-családban nagy szerencsétlenség történt, ugyan-

igazgatója megőrült. Családja már régebben tudta, hogy nagy foku idegességben szenved, de az orvosi vizsgálat, melyet ma délelőtt ejtettek meg, konstataálta, hogy a legnagyobb mérvű agylágyulásban szenved, s mint gyógyíthatatlan beteget Lipótmezőre szállították.

A »Bud. Hir.« mai számában erélyesen követeli a kultuszminisztertől, — hogy számoljon be haladéktalanul az országos képtárak igazgatóságának múlt évi költségeiről és különösen ama négyszázezer forintról, melyet a miniszter a rendkívüli millenárius beszerzésekre Pulszky Károly kezeire bízott, hogy műkincseket vásároljon rajta Olaszországban,

A négyszázezer forint el is fogyott, de hogy mire költötte el azt Pulszky, azt még nem tudhatni, mivel a szakértők a megvásárolt tárgyakat, képeket művészileg jelentékteleneknek, utánzóknak, értéktelen gipsz terrakotta és stukó tárgyaknak mondják.

A »Bud. Hir.« cikkének »a képzelt beteg« címét adja, s annál meglepőbbnek tartja Pulszky Károly betegségének a hírét, mert két nap előtt neje Márkus Emilia asszony a karzaton élvezettel hallgatta a színházi vitát, pedig a férje akkor már öngyilkos akart lenni.

Az eset óriási szenzáció tárgyát képezi a főváros irányadó köreinek.

A szabadelvű párt teljesen fejét vesztette. Beavatott körökben azt beszél-lik, hogy a dologban még többen sulyosan vannak kompromittálva.

Erzsébet királyné a millenniumon.

Budapest, február 3 Erzsébet királyné, ki most Cap szent Martinben tartózkodott, a napokban intézkedett már, hogy június 8-án, a nagy nemzeti ünnepen magyar ruhában jelenhessen meg.

Kiegyezési tárgyalások.

Budapest, február 4. A fővárosban időző osztrák miniszterek ma folytatták a miénkkel a kiegyezési tárgyalásokat. A fogyasztási adókra és a kereskedelmi szerződésekre vonatkozó tárgyalásokat nem folytatták.

Ferdinánd lemondása.

Budapest, február 4. A bécsi felhívásra vonatkozólag a Fremdenblatt jelenti, hogy Boris herceg áttérése folyamán lemond trónjáról. Szófia utcáin pamfletteket szórnak szét Ferdinánd tejedelem ellen.

Erdély a román parlamentben.

Budapest, február 4. A Debr. ered. táv. A kamara egyik legközelebbi ülésében Grodisteanu interpellációt fog a kormányhoz intézni a kabinet általános politikája tárgyában. Különösen érinteni fogja interpellációjában a nemzetiségi kérdést, tekintettel az erdélyi románokra.

A viczinálisok aktái.

Budapest, febr. 4. A Debr. ered. táv. A kereskedelmi miniszter a képviselőház szombati ülésében kijelentette, hogy a képviselők bár mikor átnézhetik a viczinális vas-utra vonatkozó iratokat. Pázmándy Dénes ma el is ment a kereskedelmi miniszteriumba, a hol tényleg rendelkezésére bocsátották az iratokat és egy külön szobát is, hogy kényelmesen dolgozhassék, a képviselő azonban kijelentette, hogy egy-két nap mulva igénybe veszi az engedélyt.

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6-7-ig.
Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.
Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig.
Múzeum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.
A Gönczy-egyesület „Othona” a kereskedelmi palotájában
Anyakönyvi hivatalos órák:
Délelőtt:
Hétfőn) 11-12 óráig.
Csütörtökön)
Kedden)
Szerdán) 9-11 óráig.
Pénteken)
Szombaton)
Délután:
Mindén hétköznap 2-5 óráig.
Vasárnap délelőtt 9-12 óráig.
Február 7. Felolvasás a Csokonai-körben d. e. 6 órakor.
Február 8. A verekereszt egyesület debreczeni fiókjának bálja az Arany-Bika szálló disztermében.
Február 9. A fodrász segédek bálja a Koronában.
Február 15. A függetlenségi és 48-as párt bálja a „Korona” — disztermében.
Február 15. A jogász és tisztviselői kör táncvigalma a Bikában.
Február 18. Az ág. ev. filéregylet theaestélye a Bikában.
Márczius 31. Debreczen város bálja a Bikában.
Sz. Dávid Istvánnál zene-estély. Vasárnap Veres Tóni, kedden Rácz Károly és pénteken Magyarfi testvérek
A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órakor ünnepnapokon d. e. 11 órakor.
A debreczeni kir. járásbírószék szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Mulatságok.

Emke bál.

Vettük az alábbi meghívót: Az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület Debreczen sz. kir. városi és Hajdu-vármegyei fiókja által 1896. február hó 29-én az „Arany-Bika” disztermében megtartandó zártkörű táncestélyre. Gróf Degenfeld József, fiók-egyleti elnök. Simonffy Imre, fiók-egyleti alelnök. Karap Mór, fiók-egyleti titkar. Dr. Medve Zoltán, fiók-egyleti jegyző. Péter-Gábor fiók-egyleti jegyző. Bészler Károly, fiók-egyleti pénztáros. Ronesik Lajos, fiók-egyleti jegyző. Rendező bizottság: Berger Henrikné, Kaszanyitzky Endréné, Varga Ferenczné, társelnökök. Belepti-díj: Személy-jegy 4 korona. — Páholy-jegy 12 korona. A páholyba menőknek nem kell személy-jegyet váltani. Jegyek előre válthatók: Zador Lajos, Szent-Királyi Tivadar, Schwarcz M. B. és Békés Lajos urak üzletében. Felülfizetések a jótékony célra köszönettel fogadtnak.
Táncmulatság Érmihályfalván. Vettük a következő tartalmu meghívót: Az érmihályfalvai községi kisdudovák javára, f. é. február hó 8-án a »Nemzeti-szálloda« helyiségeiben tombolával egybekötve tartandó zártkörű táncvigalomra kívül címzettet és családját tisztelettel meghívja az ovoda bizottság. Belepti-díj személyenként 1 frt. családjegy 2 frt 50 kr. Kezdeté 8 órakor. Jegyek előre válthatók Bittó Sándor és Kovács testvérek üzletében Érmihályfalván.

Ezredévi kiállításunk.

Debreczen a millenniumra. Tegnap délután amily fontos, épp oly érdekes ülést tartott a város jog- és pénzügyi bizottsága. V. e. c. s. y. Imre terjesztette a bizottság elé azt a tervezetet, amelyet a tanács a millenniumi ünnepségek alkalmára állított össze, amelynek keresztülvételére tizenhatezer forintot szavazott meg a közgyűlés. Dr. Balkányi Miklós előterjesztésére a bizottság javasolja a városi tanácsnak, hogy állítsa össze és terjessze a közgyűlés elé mindazon adományokat, amelyeket kulturális, igazságügyi, irodalmi, ipar és kereskedelmi célokra az utóbbi időben tett. A város 1 milliót meghaladó alkotásokat hozott létre s millenniumkor ez is fényesen fogja dokumentálni azt az áldozatkészséget, amelyet Debreczen város tett s amely elől, mikor nemes ügyről van szó, soha sem szokott elzárkózni. Ezenkívül a bizottság óhajtanónak tartja, hogy a rendkívüli költségvetés terhére Debreczen városa a már megszavazott s a millenniumi ünnepségek és további alkotásokra szánt tizenhatezer forintot 38-40 ezerre egészítse ki, hogy jobban fedezhesse a bandérium, a városi díszfogat, a történelmi festmény költségeit s segítse a város gazdasági kiállítását s különösen a debreczeni ipar-ókat, akik a kiállításban részt vesznek. A jog- és pénzügyi bizottság ez alkalommal tárgyalta a debreczeni delegátus kérelmét, amelyben a kiállításban való részvételük alkalmából a költségek fedezésére nyolcvan ezer forint segélyt kértek. A bizottság többsége a tanács után javasolja a közgyűlésnek, hogy a kért nyolcvan ezer forintot adja meg.

Irodalom és művészet.

Vasárnapi Ujság. A február 2-iki szám 40 képpel, s a következő tartalommal jelent meg: »Dulánszky Nándor, p.csi püspök« (arcképpel) — »Hattyu-dal« (Költ-mény Justh B. által. Regénytár: A »kétéletű« (Ebeszélés, Irta Jókai Mór (képpel.) R. Hirsch Nelli rajzaival). — »Zudorek« Regény egy kötetben Irta Gyarmathy Zsigáné (Neogrady Antal rajzaival). — »Utazás egy jogvédővel« Amerika életkép. Irta Mark Twain (képpel.) — »Beszterce ostroma« Nyit levél Nagy Miklóshoz. a »Vasárnapi Ujság« szerkesztőjéhez. Mikszáth Kálmántól. — »Gróf Pongrácz Istvánról Level Mikszáth Kálmánhoz. Lehoczky Vilmostól. — »Turocz király (gróf Pongrácz István arcképpel.) Marczianyi Györgytől. — »Az ezredév. kiállítás épületei a hó alatt« (képpel.) — »Gri Zichy Jenő levele a Kaukázusból« (képpel.) — »Magyar expedíció Ceylonban« (képpel) dr. Jankó Jánostól. — »Parisi divatlevél« (divatképpel.) — »Paraszt színészek« (képpel a »Faluroszsac« halasi előadásáról.) — »A mi magyar cigányaink« (a budapesti cigányzenekar-vezetők arcképeivel.) Markó Miklóstól. — »Nemzetközi korecsolyaversenyek a fővárosban« (képpel.) — Irodalom és művészet. Közintézetek és egyletek, Sakkjáték, Keptalány, Egyveleg, stb. rendes heti rovatok. — »A »Vasárnapi Ujság« előfizetési ára negy-dévre 2 frt, a »Politikai Ujdonások«-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában. (Budapest, IV. ker., egyetem utca 4. szám.) Ugyanítt megrendelhető a »Képes Néplap« a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre csak 1 frt 20 kr.

Közgazdaság.

Postatakarékpénztár.

(A magyar postatakarékpénztár fennállásának tizedik évfordulója)

A folyó év február 1-én volt tíz éve annak, hogy a magyar állam a postatakarékpénztári intézmény létesítésével a nagy közönség számára megnyitotta postahivatalait oly célból, hogy azok takarékbetétek elfogadása által egyszersmind a takarékoság ügyének tegyenek szolgálatot. Az 1886. IX. t.-cz., melylyel az intézmény első törvényes szabályozását nyerte hazánkban, a kormány javaslatának indoklása szerint a postatakarékpénztárban oly intézményt kívánt teremteni, mely kiválóan a szegény sorsuaknak nyújtson módot megtakarított filléreinek fűrészesítésére s költség nélkül való gyűmölcsöző elhelyezésére. Mindenesetre üdvös cél, melyet ha az intézetnek elérni sikerül, jelentékeny lépéssel viszi előre az országot az anyagi és erkölcsi fejlődésnek mezején. A lefolyt tíz év alatt azonban a postatakarékpénztár nem csupán ezen, szocial-politikai szempontból annyira jelentős feladat teljesítésére volt hivatva. Az 1890. XXXIV. t.-cz a postatakarékpénztár ügykörébe egy az eredeti üzlet-ágtól elütő, de nem kevésbé fontos üzlet-ágot illesztett be: az úgynevezett cheque- és clearing-forgalmat, a melylyel az intézet viszont a fizetési műveleteknek a cheque igénybe vételével leendő lehető leggazdaságosabb és legbiztonságosabb lebonyolítását volt közzévetítendő. A postatakarékpénztár így módon fejlődésében két nevezetes momentumot egyesített, egyrészt a szorosán vett takarékpénztár révén a takarékoság fejlesztésének eszközét, s másrészt egy letéltbank alakjában a fizetési transactióknak egészen sajátos szervezeti ennélfogva a mutatózó adatok alapján vizsgálata tárgyává tenni, hogy a maga berendezéseivel a postatakarékpénztár mennyiben felelt meg a hozzáfűzött várakozásoknak, nevezetesen: hogy az ő szerepét, hogy egyrészt mint a »nép erőnye« a takarékbetétek gyűjtő medenceje legyen, s másrészt, hogy mint sajátos viszonyainkhoz alkalmazott »clearing house« a kölcsönös követelések kiegyenlítésének legmegfelelőbb organuma gyaúánt működjen, már eddig is mikép töltötte be és mik azok a jótékony eredmények, a melyek társadalmi és kögazdasági szempontból az intézmény részéről eddig is constatálhatók és jövőben várhatók. A mi első sorban a takarékbizletet illeti, kétséget sem szenved, hogy a feladat, mely a terén a postatakarékpénztárra várt, nem volt könnyű. A takarékosági hajlam lakosságunk alsó rétegeiben erőteljesebb fejlettséget soha sem mutatott, azonfelül számottevő takarékpénztári szervezetünk a takarékbetétekül szolgálható tőkeke jelenékeny részét már a magasabb kamattal nyújtása által is javarésztben lekötött; hozzájárult, hogy a postatakarékpénztár épen a magánintézetekkel való verseny kizárása végett, kezdte töl fogva szerves határozatok által, minők: a betétmaximum szigorú s talán alacsonyra is szabott megállapítása, viszonylag csekély kamattal, különféle formasságok stb. volt körütférválva, a melyek folytan a tőkeknak nagyobb mértékben való hozzáözönlése elé külföldi vérmes reményekkel nem tekinthetett. A postatakarékpénztárra ennélfogva az áttörő dolga várt; új tér volt általa megmunkálendő és a maga közönsége előtt megjelentetnie és ugyszó van nevének kellett. E tekintetben mindenesetre nagy előnyül jelentkezett gyűjtőhelyeinek az ország minden részére kitejedő nagy hálózata. Eleint 700 postahivatal állott a közvetítés céljából rendelkezésére, mely feladattal az idő folyamán az ország valamennyi postahivatala ma már körülbelül 4000 — felruházattat és ezzel elerett azon jelentékeny eredmény, hogy míg a postatakarékpénztár felállítása előtt átlag csak minden 35 helyiségre és 42. 390 loko-ra jutott egy takarékpénztár, addig a postahivataloknak a gyűjtőszolgálatba való bevonása folytán ma már átlag 4 helyiségre és 3546 lakosra redukáltatott a fenti szám, s így a postatakarékpénztár által lényegesen gyarapított az alkalom a takarékbizletnek gyűmölcsöző elhelyezésére.

(Folyt köv.)

Kőbányai sertés-piac.

Február 3.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű. Öreg nehéz (páronként —400 kg-ron felüli súlyban) — krig. 2. Öreg közép (páronként 300-400 kg súlyban) — krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320 kg-ron felüli súlyban) — krig. 4. Fialat közép (páronként 250 — kgr., súlyban —47—krig. 5. Fialat könnyű (páronként 250 kg-ig terjedő súlyban) — krig. 6. Fialat (páronként 200 kg-ig terjedő súlyban) — krig. 7. Közép (páronként 220 —280 kg-ig, súlyban) 44.—45. krig. Könnyű (páronként 220 kg-ig terjedő súlyban) 43.—44. krig. seriabi: 9. Nehéz (páronként 200 kg-ron felüli súlyban 48—49—krig. 10. Közép (páronként 220—260 kgr. súlyban) 45.—46—krig. 11. Könnyű (páronként 220 kg-ig terjedő súlyban) 44.—45 krig. Sertés létszám 1896. évi január hó 31. napján volt készletben 34801 db. 1896. évi január hó 1-2-ik napján felhajtott — darab. 1896. évi február hó 1-2-ik napján elszállított 590 db. 1896. évi február hó 3-ik napjára maradt készletbe, 34801 db. Hizott-seetés forgalom változatlan.

CSARNOK.

A királyi tanácsosék.

— Regény. — 27.

Irta: **Vértessy Arnold.**

(Folytatás)

XIII.

Milyen édes a sok fáradsággal, nehéz küzdelmekkel kivított diadal. Ő nagysága ragyogó arccal tért haza s forrón szorított karjai közé leányát.

— Győztünk, gyermekem. Végre mégis Ágasházy né lesz belőled.

Sarolta bámulva tekintett anyjára.

— Bámulsz, ugy-e? Most kérte meg tőlem a kezdet Ágasházy Miklós. Váratlan fordulat, ugy-e? Nagyszerű, ugy-e? Lásd, csak anyádra kellett volna bízni magadat eddig! Is. De mit jelent ez a csodálatos tekintet? Mintha nem is örülnél neki? Mintha kedved ellen volna? Ah értem, a gyász miatt. Persze. persze, mikor szegény atyád ott kiterítve fekszik. De azért így magunk közt mégis csak beszélhetünk róla.

Sarolta némán, egyetlen szó nélkül hallgatta anyja áradozását, csak fölvilanó szemében látszott valami a kielégített büszkeségből s a haragból vagy valami afféléből, a mit ő nagysága semmiképp sem értett.

— Hát igaz, igaz, hogy jöhett volna Ágasházy korábban is, próbált ő nagysága belétalálni a Sarolta gondolataiba, de még most sem késő. Bíz csak magadat egészen en reám. Elintézek én mindent. Három hónap múlva megtarthatjuk az új esküvőt, az igazít.

A fiatal nő szemében most újra megvillant az a különös kifejezés és csaknem fenyegetőn szólt:

— Hagyjuk ezt, anyám.

Ő nagysága meghátrált e büszke, dacos, haragos pillantás előtt:

— Hiszen hagyjuk, jó, hagyjuk. Ámbár nem látom at, hogy így magunk közt miérj ne beszélhetünk. De hagyjuk. Látom, hogy nem akarod most, hát hagyjuk.

— Sem most, sem később, viszonzá Sarolta.

De ő nagysága tudta, hogy ez csak olyan leányos beszéd, csak a dacz, a büszkeség beszéd Saroltából. — Már ugyan hogy lehetne visszautasítani Ágasházy Miklóst, akármilyen későn jön? Csak hogy jön. Csak hogy végre elfoglalhatják régi helyüket az előkelő társaságban, csak az első helyet, mely őket megilleti.

Most próbáljon majd velők mérközni Borberekyné vagy Lányiné, vagy akármelyik. Most merészejen szemtelenkedni Háj Fülöp. Bezzeg jönne majd meggörnyedve s kínálná a pénzes tárcáját.

Tündöklő szinben jelenik meg a jövő s ő nagysága annyira boldog, hogy gyöngédsége kiterjed meghalt férjére is. Fényes temetést kapjon, oly fényest, a melyet csak kaphatni Vámoson. A temetési intézet külön Budapest-ről fogja hozatni a koporsót, mert Vámoson nincs ő nagyságának elég diszes. A kapualját egészen behuzzák fekete posztóval s az aldobágyi Hajnóczy czimert is kifüggesztik nagy, karton lapokra festve.

Megtehetik, mert a fizetésről nem kell gondoskodni, az a Cserepes András dolga, ő vállalta magára. Ő nagysága csak rendelkezik, az öreg lakatos ló-fut és fírad, hogy minden rendben legyen.

Kissé drágálja ugyan azt a nagy arany cifrázatu érczkoporsót, a fekete posztóról is azt hiszi, hogy elég lett volna behuzni vele a halottas szobát, de nem szól, mert a felesége azt mondta, hogy:

— Ne szólj.

Azt is elnyeli, mikor ő nagysága parancso-gat vele, hogy Cserepes ur ide menjen, Cserepes ur oda menjen. Hüm, Cserepes ur? Talán lehetne mondani másképp is? Mert hiszen atyafiságban volnánk már vagy mi.

De Cserepes András uram nem szól, csak otthon bosszankodik:

— Még azt mondja ő nagysága, hogy nem kívánják ingyen a fáradságomat. Hát tén megfizetik? Szeretném tudni, hogy miből, mikor semmijek sincs. És még válogatnak, hogy így legyen, meg úgy legyen. Hiszen itt van egy jó bolond, a ki fizeti.

— András, pirongatja szeliden a felesége.

S arra a szelid szemrehányó szóra megjuhászodik a haragos ember.

No nem azért mondja, mintha sajnálna azt a pénzt. Soha életében nem volt fukar s tudja, hogy ilyen szomorú esetben segíteni kell egymást a rokonoknak. Aztán a boldogult nász uráért is szívesen megteszi, a ki olyan jó ember volt, az Isten nyugasztalja meg. De hát az embernek mégis csak jól esnék egy kis köszönet vagy mi.

— Ne kívánjuk azt ilyenkor András, majd megjön az is, szólt a szelid asszony.

Cserepes András még dömögött egy kicsit, de már csak épen szokásból. Nem igen tetszett ugyan neki ez az egész állapot, sem a királyi tanácsosné magaviselete, sem a fiatal asszonyé, a kinek itthon az uránál volna a helye; de megnyugodott az öreg becsületes lakatos a felesége szavában. Az asszony jobban tudja, hogy kell, hogy illik, olyan finom asszony.

Eközben egyre készülnek a nagy temetésre. A ravatal mellett városi, megyei hejduk állnak kivont karddal, mentésen, tarsolyosan. A koszorúk már egész hatomba gyűltek s egy fekete diszruhas temetésrendezőnek nincs egyéb dolga, mint a koszorúk széles szalagjait eligazgatni, sogy olvashatók legyenek a nagy arany betűk, mert minden egyet azt akarja, hogy az ő kegyelzte kárba ne vesszen, hanem mennél láthatóbb legyen.

A temetés előkészületei közt alig veszik észre, hogy mi készül még Vámoson. Mäskor mennyit beszéltek volna róla, hogy tárgyalták volna a kaszinóban, a kávéházban, a társas összejöveteleken. Egy párban, az mindig érdekes esemény, nemcsak Vámoson, hanem mindenütt, a hol magyar emberek laknak.

(Folyt. köv.)

Tőzsde.

Budapesti gabonatózsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35. p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	7.05 — 7.06
Uj buza őszre 1896.	7.21 — 23
Őszi rozs	— — —
Tavaszi rozs	6.55 — 56
Őszi zab	— — —
Tavaszi zab	6.05 — 06.
Uj tengeri május—jun.-ra	4.38 — 39.

Bécsi gabonatózsde.

— Érkezett d. e. 11 óra 20 p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	7.46 — 48
Tavaszi » márcz.—apr.-re	7.27 — 29
Őszi rozs	— — —
Tavaszi rozs	6.60 — 61
Őszi zab	— — —
Tavaszi zab	6.41 — 43
Tengeri máj.-jun.-ra	4.74 — 76

Ingatlanok forgalma. Kiss József

és Orbán Eszter veszik Papp Amáliától enné 170 négyszögöl területű esapótkerti szőlőföldjét a rajta lévő épületekkel 700 frt vételárért. Fogarasi József és neje veszik Kiss József és neje Kis Esztertől, ezeknek 2796 sorszámú házastelküket a rajta lévő épületekkel 1125 frtért. Weisz Menyhért veszi Doléblatt Mórától, enné 2 darab malomtelkét 12.000 forint vételárért. Marton Imre és neje veszik Sós Sára, Sós János és Oláh Mihálytól, ezeknek 1968. sorszámú házastelküket rajta lévő épületekkel 4000 frtért. Szabó József és neje veszik Boytor Julianna b.-ujvárosi lakosok veszik özv. Zöld Istvánné Jóna Zsuzsannától ennek a debreczeni 1608 sztjkvben foglalt ingatlanát 1050 frt vételárért. Szabó István veszi Molnár István és neje Németh Matildtól ezeknek széchenyi-kertben lévő

szőlőjüket a rajta lévő épületekkel 2200 frtért. Kovács Lajos és neje veszik Suba Mihály és társaitól, ezeknek 7491 és 3569 sztjkvben foglalt ingatlanok, deli fele részét 65 négyszögöl területtel 470 forint vételárért. — Tömpe Ferenc és neje veszik Ötvös József és nejétől ezeknek 3225 sz. a. házastelküket 1200 frtért. Ovári Erzsébet Váradai Sándorné veszi Váradai Sándornak 1038 négyszögöl ujkerti szőlőföldjének felerészét ajándékozás czimen 250 frt becsértékben. Varga Károly és neje veszik Kecskés István és nejétől ezeknek zsidókerti szőlőbirtokukat 1600 frtért, S. Szabó Józsefné szül. Horváth Emma veszi Dalmi Sára, Zöld Istvánné, Dalmi József, Dalmi Zsuzsanna, Dalmi Józsefné és Nagy Jánostól ezeknek 859. számalatti házastelküket és ondódi szántóföldjüket a rajta lévő épületekkel 3200 frtért. Özv. Oláh Mihályné Boidizsár Julianna eladja tégláskerti szőlőjének öt illett felerészét Szabó György és neje Kárándi Zsuzsannak 300 frtért. Hüse János és neje Nagy Zsuzsanna veszik Baranyi György és neje Földvári Sárától ezeknek 432 szám alatti házastelküket a rajta lévő épületekkel 4000 frtért.

Debreczeni városi színház.

Idény bérlet 103. Páratlan bérlet 103.

Szerdán, 1896 Február hó 5 én:

A nők barátja.

Vigjáték 5 felvonásban. Irta: ifj. Dumas Sándor. Fordította: Kürthy Emil. (Rend: Hevessy.)

VASUTI MENETREND.

1895. október hó 1-től.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debreczenből indul.

Budapest-felé	gyorsvonat	reggel 8 ó. 40 p.
Budapest—Nagyvárad felé	délután	12 ó. 36 p.
	este	10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé ¹⁾	délután	3 ó. 48 p.
	minden kedden déli	12 ó.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este	8 ó. 15 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	délután	4 ó. 07 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	este	8 ó. — p.
	éjjel	3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel	5 ó. 15 p.
Miskolcz Kassa felé ²⁾	reggel	8 ó. 25 p.
Miskolcz—Kassa felé ²⁾	este	8 ó. 05 p.
Szerencs—S.-A.-U.—Kassa felé d. u.		4 ó. 02 p.
H.-BössörményB.-Szt.-M. felé máv-ról reggel		5 ó. 48 p.
	vásártérről	6 ó. 04 p.
	máv-ról	délután 3 ó. 57 p.
	vásártérről	4 ó. 10 p.
F.-Abony felé máv-ról reggel		5 ó. 00 p.
	vásártérről	5 ó. 13 p.
Ohat—Kócs—Polgár felé máv-ról d. e.		4 ó. 12 p.
	vásártérről d. u.	4 ó. 22 p.
Derecske—Nagy-Léta felé 8 ó. r. 35 p. és d. u. 4 ó. 17 p.		

¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.

²⁾ Közvetlen kocsi Miskolczon át Budapestre.

Debreczenbe érkezik

Budapest-Nagyvárad felől	délután	3 ó. 47 p.
	gyorsvonat	este 7 ó. 09 p.
	éjjel	7 ó. 41 p.
N.-Várad-P.-Ladány	reggel	2 ó. 40 p.
Gsak P.-Ladánytól	reggel	4 ó. 55 p.
M.-Sziget—Szatmár felől	reggel	7 ó. 10 p.
	délután	12 ó. 16 p.
	este	10 ó. 16 p.
Csak Szatmárról	este	7 ó. 45 p.
Kassa-Miskolcz felől ¹⁾	reggel	8 ó. 07 p.
Kassa-S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	déli	12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől	este	7 ó. 40 p.
B.-Sz-M-H-Bössör. felől vásártérré reggel		8 ó. 09 p.
	máv-ra	9 ó. 17 p.
	vásártérré	este 6 ó. 35 p.
	máv-ra	este 6 ó. 41 p.
F.-Abony felől vásártérré délután		5 ó. 21 p.
Füzes-Abony felől r. felől vásás		5 ó. 30 p.
	m. á. v.-hoz	5 ó. 30 p.
Ohat—Kócs—Polgár	vásártérré reggel	7 ó. 50 p.
	m. á. v.-hoz	3 ó. 18 p.
Derecske—Nagy-Léta felől r. 7 ó. 25 p. d. u. 3 ó. 18 p.		

¹⁾ Közvetlen kocsi Bprről Miskolczon át.

Nyilttér*

Med. univ.
Fogorvos dr. Sichermann Adolf.
Kossuth-utca 2152. (Kardos-ház.)
Rendel: délelőtt 9—12, delután 2—6.

Mindenki saját nyomdása

Feltűnést kelto

újdivóság

Amerikai rugany

betű-nyomda

üzletjegyek, körlevelek, mindenféle értesítések, számozások azonnali előállítására. A könnyű kezelés és olcsósága mindenkinek lehetővé teszi, hogy kis nyomda felett rendelkezzen, melynek gyakorlati előnye minden üzletgártnak fenyvesen beigazoltatik. Egy teljes nyomda ára csinos ptehdobozzal, valamint egy többszörös belülraktárral és szedőruddal együtt:

1. szám 121 betűvel	frt 2.—
2. „ 176 „	„ 3.—
3. „ 220 „	„ 2.50
4. „ 310 „	„ 3.75
5. „ 337 „	„ 4.50

Allandó festékpárna minden színben
10 5 cm. nagyságban 40 kr.
11 7 cm. nagyságban 60 kr.
16 8 cm. nagyságban 1 ft.

Utánvét mellett küldés.

Egyedüli főraktár osztrák-magyar-zágra

M. Rundbakin,

BÉCS, II. Glockengasse 2. szám.

Védjegy.

Mária-
zell
Gyomor-
cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és állólanosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehellet, feltűnés, savanyu, felbőgögés, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkákiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörös szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult tejfájásnál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél cetelekkel és italokkal, gúgizták, májbajok és hámoroidáknál.

Említett bajoknál a **Máriacelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerár Budapest, Király utca 12. sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a keszítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriacelli gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Kapható Debreczenben: Gótl Nándor, Tóth Béla, Mihaovits István, Dr. Rotschnek V. Emil, Tamassy és Balazs gyógyszereszeknél, Diószegen Vaday Ignác, Érmihályfalván Mátray István, Hadházon Farkas Ödön, Kaban Horváth Kálmán gyógyszereszeknél.

II. Magyar Osztálysorsjáték.

Huzások:

1896. február 5—8-ig, főnyer. 80.000 korona.
1896. március 11—14-ig öny. 100.000 korona.
1896. május 12—28-ig főny. 400.000 korona
és 600.000 jutalom kedvező esetben

egy millió korona
nyerhető.

Eredeti sorsjegyek az első osztályra:

1 egész 20 frt, 1 fél 10 frt, $\frac{1}{10}$ -ed
2 frt, $\frac{1}{20}$ -ad 1 frt.

Eredeti sorsjegyek

(mindhárom huzásra érvényes)

1 egész 60 frt, 1 fél 30 frt, $\frac{1}{10}$ -ed
6 frt, $\frac{1}{20}$ -ad 3 frt.

Ajánlja és szétküldi az összegnek előzetes beküldése mellett

a „Debreczeni ipar és kereskedelmi bank”

Debreczen, Piac-utca 1829. sz. I. em.

Kihuzott sorsjegyek díjmentesen kifizettetnek.

Mily elkerülhetetlenül szükséges
a szőlők permetezése

az elmúlt évadban bizonyult be, midőn csakis a permetezett szőlők nem mentek tönkre. Ennek elérhetésére legjobbnak bizonyult **Mayfarth Ph. és társa**

szabadalmazott
— önműködő —
„Syphonia“
szőlővessző és növény-
permetezője,
mely az oldatot szivattyúzás
nélkül önműködően a növényekre permetezi.

Ezen permetezőkből már sok ezer van használatban, és számos dicséret bizonyítvány mutatja kitűnő voltát valamennyi egyéb rendszerrel szemben.
Ábra és leírás rendelkezésre áll

MAYFARTH Ph. és társánál
mezőgazdasági gépgyárak, különlegességi gyár
borsajtók és gyümölcs-értékesítési gépek részére,
Bécs, II. Taborstrasse 76 sz.
Árjegyzékek és számos elismerő levél ingyen,
Képviselek és ismétlődők kívánatosak.

Vasöntöde és gépgyár

Konstanzban.

Különleges gyár téglagyári gépek és berendezésekre. Elismert szolid és kipróbált kivitelben szállít:

☞ téglavető gépeket ☜

különféle nagyságban, napi 5—25 ezer darab magyar fali téglára, ☞ Hengerműveket ☜
simán és rovátkolva, a kézzel vettelt agyag előkészítésére is alkalmas
anyagkeverőket, felező készülékeket, különféle transporteurókat, hornyolt és oromtéglasajtókat,
revolver-hornyolt téglasajtókat, kötőöket szitáló és vederműveket, haránt agyagfelhúzókat,
forgató korongokat, metsző asztalokat, mindenemű formákat

Kiválóan jönnek bizonyult gépek és berendezések hornyolttéglák, burkolótéglák, közönséges fedélcserépek kettős hornyolással (e önyösebb a kezi gyártásnál) burkolótéglák, hourdi téglák (igen vékonyfalú az I vasgerendához való 50—90 cm üreges téglák stb) gyártásához.

☞ Külön berendezés az agyagok kipróbálásához ☜

Az érdeklődőknek ingyen küldetik a dúsan illusztrált árjegyzék.

☞ Legkiválóbb referenciák a bel és külföldről. ☜

Magyarországi főképviseletőség:

BENDEL GUSZTÁV urnáBUDAPEST,
Váci-körút 80. szám.

Mindenféle
ipar, kereskedelmi, gazdasági, ügyvédi
és egyéb
☞ üzleti könyvek ☜
fél, egész vászon, bőrposztó vagy félbörkötésben
megrendelhetők

Hoffmann és Társa
könyvnyomdájában
☞ DEBRECZEN, a főpostával szemben. ☜

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczenben. Főpostával szemben.